

### III Duminică de Paști – 19 aprilie 2015

CRISTOS TREBUIA SĂ SUFERE ȘI SĂ ÎNVIE DIN MORTI A TREIA ZI –  
Comentariu Evanghelic al P. Alberto Maggi OSM

Lc 24,35-48

În acel timp, <sup>35</sup> ei (cei doi discipoli care s-au întors din Emaus) le-au povestit (celor unsprezece și celor care erau cu ei) cele de pe drum și cum a fost recunoscut (Isus) de ei la frângerea pâinii. <sup>36</sup> Pe când vorbeau ei acestea, el a stat în mijlocul lor și le-a spus: „Pace vouă!”. <sup>37</sup> Speriați și cuprinși de teamă, credeau că văd un spirit, <sup>38</sup> dar el le-a spus: „De ce v-ați tulburat și de ce se ridică aceste gânduri în inima voastră? <sup>39</sup> Priviți mâinile și picioarele mele căci eu sunt. Pipăiți-mă și vedeți: spiritul nu are carne și oase, cum mă vedeți pe mine că am”. <sup>40</sup> Și, spunând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele. <sup>41</sup> Însă pentru că ei, de bucurie, încă nu credeau și se mirau, le-a spus: „Aveți aici ceva de mâncare?”. <sup>42</sup> Ei i-au dat o bucată de pește fript. <sup>43</sup> Luând-o, a mâncat-o înaintea lor. <sup>44</sup> Apoi le-a spus: „Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am spus când încă eram cu voi; că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre mine în Legea lui Moise, în Profeți și în Psalmi”. <sup>45</sup> Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile <sup>46</sup> și le-a spus: „Așa este scris: Cristos [trebuia] să sufere și să învie din morți a treia zi <sup>47</sup> și să fie predicată convertirea în numele lui spre iertarea păcatelor la toate neamurile. Începând din Ierusalim, <sup>48</sup> voi veți fi martorii acestor lucruri.

Dacă nici un evanghelist nu ne descrie momentul învierii lui Isus, toți în schimb în moduri diferite ne dau indicații cum comunitatea din toate timpurile poate să facă experiența celui Înviat. Pasajul pe care azi îl examinăm este din capitolul 24 a lui Luca, începând cu versetul 35.

Este concluzia episodului cunoscut ca cel al discipolilor din Emaus. În acest pasaj putem distinge cinci momente importante care sunt indicații prețioase pentru comunitatea de creștini din toate timpurile. Prima este că Isus este recunoscut în momentul frângerii pâinii. Este o aluzie la Euharistie unde Isus, Fiul lui Dumnezeu, se face pâine, aliment de viață, pentru ca cei care-L primesc și apoi sunt capabili la rândul lor să se facă pâine, adică aliment de viață, frângând viața lor pentru alți, devin fiii aceluiași Dumnezeu.

În această dinamică de iubire primită și iubire comunicată se face experiența lui Cristos înviat. Deci prima indicație: Cristos se recunoaște în frângerea pâinii.

A doua este că atunci când Isus se manifestă, și aceasta este o caracteristică a tuturor evangheliștilor, se pune mereu în mijloc. Isus nu se pune nici la înălțime, nici înainte, care ar fi creat o ierarhie între cine îi este mai apropiat. Isus se pune mereu în mijloc și toți discipoli sunt în jurul Lui. Există aceeași relație egală cu El. Isus în mijloc nu atrage la El, nici nu absoarbe energia lor, dar le comunică lor pe a sa și îi sprijină în misiunea lor.

Și când se manifestă Isus, nu urează pace, nu spune „**pacea să fie cu voi**”, ci oferă pacea, care reprezintă ceea ce contribuie la plinătatea de fericire a oamenilor. În pasajul prezentat discipolii sunt nedumeriți fiindcă pentru ei Isus este mort și nu știu să-și explice că-l regăsesc viu, așadar Isus vrea să-i facă să înțeleagă că nu este un spirit, ci o persoană care are condiția divină.

Condiția divină nu anulează fizicitatea persoanei, ci o dilată și o transfigurează. Este în acest sens când mai târziu Sfântul Paul în prima scrisoare către Corinteni va spune: **Se trece de la un corp animal la un corp spiritual**. Și este această imagine pe care evanghelistul ne-o dă despre Isus, care ia peștele fript și îl mănâncă.

Pentru a înțelege ceea ce se întâmplă, evanghelistul apoi ne scrie această expresie stranie: **Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am spus când încă eram cu voi**. Ce înseamnă **când încă eram cu voi**? Este în acest moment, dar acum este într-o manieră diferită, deci posibilitatea experienței lui Cristos înviat este pentru creștinii din toate timpurile într-o manieră natural diferită.

Apoi Isus deschide mintea la Scripturi. Cum face Isus să deschidă mintea la Scripturi? A făcut-o deja cu discipolii din Emaus, interpretându-le. Scripturile trebuie citite cu același spirit cu care au fost scrise, adică iubirea lui Dumnezeu pentru om. Așadar pentru a înțelege Scripturile trebuie să punem ca valoare absolută în existența proprie iubirea absolută a lui Dumnezeu pentru umanitate.

Aceasta face să înțelegem Scripturile. Iată de ce evanghelistul spune: **Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile**.

Și în final așa cum am spus Isus nu absoarbe discipolii săi, nu-i atrage, ci le comunică forța Sa și îi îndeamnă spre exterior, spre misiune. Iată misiunea finală. Misiune spre toate popoarele, se înțelege popoarele păgâne, **să fie predicată convertirea**, schimbarea vieții. Convertirea în evanghelii înseamnă o schimbare de viață radicală în comportamentul propriu, în scala de valori, de a nu mai trăi pentru sine, pentru necesitățile proprii, ci pentru binele și nevoile altora.